

PERGE OTTÓ: Az értelmiség árulása

Meg kell törnünk a hatalmukat

A magyar nép fennmaradására esély sincsen mindaddig, amíg nem jön létre egy valóban a népből származó, kizárólag a nemzetünk sorsa iránt elkötelezett plebejus értelmiség. Immár több mint 60 esztendeje egyáltalán nincsen a magyarság szolgálatában álló intellektuális réteg.

Mondhatnánk persze, hogy „független értelmiség” soha sehol a világon nem létezett: az írástudók régebben az egyházaknak, az uralkodóknak, vagy éppen gazdag mecénásoknak engedelmeskedtek, az újabb korban pedig a pénzarisztokráciának vannak alávetve. Azonban mindig voltak merész harcosok, akiknek volt bátorságuk fellázadni a pénzt osztó hatalmasságok ellen, és vállalva megaláztatást, üldöztetést, nyomort, sőt sok esetben a börtönt is, népük mellé álltak. De hol vannak a mai kor intellektuális lázadói?

Nos, mutatóban akad belőlük egy-kettő, de nekik legfeljebb az üldözött internetes „gerillamédiában” van megszólalási lehetőségük, és még akkor is jól teszik, ha álneven ténykednek. A „fősodratú” médiába nem hívják meg őket, de a legtöbben közülük el se

mehetnének, mert ha lelepleződne személyazonosságuk, legott kirúgnák őket a munkahelyükről, és még az is elképzelhető, hogy „gyűlöletkeltés” miatt pereket akasztanának a nyakukba. Egyszóval, léteznek magányosan küzdő harcosok, akik nem egyszer inkognitóban, megélhetési problémákkal küszködve, üldöztetést vállalva küzdenek a magyarság jogaiért és az igazságért. „Népi” értelmiségünk azonban nincs: van helyette „liberális értelmiség”, meg vannak, akik „konzervatívnak”, illetve „kereszténynek” nevezik magukat, de talán közelebb járunk az igazsághoz, ha azt mondjuk, vannak SZDSZ-es, pontosabban most már „LMP”-s, továbbá „MSZP-s” és fideszes értelmiségiek, akiknek a megélhetése biztosítva van, publikációs lehetőségekhez és ösztöndíjakhoz jutnak, sőt olyanok is akadnak közülük szép számmal, akik remekül megélnék, ha pedig jól fizető politikusi álláshelyekkel jutalmazták szolgálataikat, akár luxuskörülményeket is teremthetnek maguknak.

A pénzt pedig ugyanazok az olimposzi magasságokban trónoló cionista bankárok adják az egész intellektuális bagázsuknak. Ennek ára azonban az, hogy az összes, úgynevezett „értelmiségi” számára világosan meg vannak jelölve a határok, melyek között mozoghatnak. Mindenki – újságírók, történészek, közgazdászok, jogászok – pontosan tudják, melyek azok a tabutémák, amelyekről szólni nem lehet (holokauszt, zsidóság szerepe régen és ma, faji kérdések, cigánykérdés). De ha mégis muszáj szólni ezekről a legfontosabb kérdésekről (mert a „gerillák” és „kurucok” rájuk kényszerítik az állásfoglalást), akkor az uralkodó oligarchia köreiben megfogalmazott hivatalos szövegeket kell visszaböfögniük. Az önálló vélemény megfogalmazását, az ellenállást – vagy ahogy a 68-as nemzedék egykor nevezte: a nonkonformizmust – állásvesztéssel, kirekesztéssel, esetleg börtönnel büntetik. Kínálkozó kérdés természetesen, hová lett a 68-as nemzedék annyit magasztalt „nonkonformizmusa”? Még megtoldhatnánk azzal, hogy hová lett a liberális-zsidó értelmiség nonkonformizmusa és forradalmisága? A válasz kézenfekvő: a 68-asok sohasem voltak igazi lázadók, aki pedig mégis az volt közülük, nem tudta pontosan, kik és mi ellen is kellene lázadni, ráadásul olyannyira áhították a pénzt, a hatalmat és az élvezetet, hogy az első adandó alkalommal elárulták népüket és eszméiket. Ami pedig a zsidókat illeti, addig voltak „forradalmárok”, amíg kezükbe nem kaparintották a hatalmat az egész nyugati világban.

Az áruló értelmiség – legyen az „liberális”, MSZP-s, fideszes „keresztény” vagy „konzervatív” - feladatai az alábbiakban foglalhatók össze:

1. El kell hitetni a magyar néppel, hogy a nyakunkon élősködő bankároligarchia, illetve a gyarmattartó világbirodalom (Izrael-USA-EU) csupa jót akar nekünk, és a mi érdekünkben ténykedik (MSZP-s, liberális, SZDSZ-LMP-s tálalás szerint), illetve ha akadnak is időnként nézetkülönbségek a „nemzetközi” cionista pénzarisztokrácia által vezérelt világbirodalom és hazánk között, azok végső soron feloldhatók, hiszen „egy csónakban ülünk” (fideszes, „konzervatív”, „keresztény” tálalásban).

2. El kell hitetni a magyar néppel, hogy a létét, fennmaradását fenyegető jelenségek - az elöregedés, a demográfiai katasztrófa, a családok, az oktatás, az egészségügy lezülése, a nyugdíjrendszer válsága, a morális alapértékek eróziója, cigánybűnözés - „természetes

jelenségek”, a „globális világrend” velejárói, amelyek ellen nemigen lehet semmit tenni (liberális, MSZP-s SZDSZ-es, LMP-s hangszerelésben), vagy csak nagyon lassan és óvatosan szabad a megoldásuk érdekében cselekedni (a fideszes, „konzervatív, „keresztény” „értelmiségiek” véleménye szerint).

3. A világbirodalom hivatalos vallásának tekinthető holokausztvallás alaptételeit vitatni, azokkal kapcsolatban kételyeket, kérdéseket megfogalmazni szigorúan tilos – hirdeti teljes egyetértésben a „liberális”, valamint a „jobb-és baloldali értelmiség”. Aki mégis megteszi, az eretnek, akit a jog eszközeit is igénybe véve kell elhallgattatni.

4. A zsidóságnak a történelemben illetve napjainkban játszott szerepéről őszintén beszélni tilos – hirdeti ugyancsak teljes egyetértésben az úgynevezett értelmiség úgy Magyarországon, mint másutt is a nyugati világban. A zsidóságról csakis az ájult tisztelet, vagy a megrendülés és a sajnálkozás hangján szabad szólni.

5. A magyar nép (és más nyugati népek) fennmaradása szempontjából alapvető fontosságú faji kérdések boncolgatása szintén szigorúan tilos – íme egy újabb olyan alapdogma, amelyben teljes az egyetértés a „liberális”, valamint az úgynevezett „bal-és jobboldali értelmiség” képviselői között. Akiknek fontos feladata, hogy a magyarság ellenálló erejét megtöriék, és kicsavarják a kezéből azokat az eszközöket, amelyekkel a létére törő bűnözőkkel és maffiákkal szemben megvédhetné magát.

6. Végezetül pedig, legyen „jobb, vagy baloldali”, az „áruló értelmiségi” egyik fő ismérve, hogy igyekszik az „utca emberének” figyelmét elterelni a legfontosabb alapkérdésekről, és mellékes, kevésbé fontos ügyek felé fordítani a közfigyelmet. Ezen kívül pedig igen jó pénz üti annak az értelmiséginek a markát, aki részt vállal a „cirkuszt a népnek” programban, vagyis szerepet vállal az úgynevezett „szórakoztatásban”, amelynek egyik fő funkciója, hogy „altassa”, „elringassa” a végveszedelemben lévő népet, teljesen kikapcsolva annak immunrendszerét. Mindezen túl, véleményem szerint mindaz, ami a médiában úgynevezett „szórakoztatás” címen folyik, kimeríti az „ifjúságellenes büntett fogalmát. (Amit pedig hírszolgáltatás címen művelnek, az pedig a tudatos félretájékoztatás és félrehazudozás fogalmát meríti ki.)

Mindenfajta nemzeti forradalom alapfeltétele: egy magyar eredetű, csak a magyarság ügyének elkötelezett írástudó réteg létrejötte.

Perge Ottó